

ת"פ 23185/05/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד עווד מחאג'נה, מחמוד מחאג'נה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 23185-05-22 מדינת ישראל נ' מחאג'נה ואח'

בפני **כבוד השופטת רקפת סגל מוהר**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים

1. **מוחמד עווד מחאג'נה**
ע"י ב"כ עוה"ד עדי אבו עוביד, סניגוריה ציבורית
2. **מחמוד מחאג'נה**
ע"י ב"כ עוה"ד אסיל מקאלדה, סניגוריה ציבורית

החלטה

לפני בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק - הימנעות המחלקה לחקירות שוטרים (להלן: "מח"ש") מלחקור את תלונותיהם בדבר נקיטת אלימות נגדם.

רקע

1. בתאריך 11.5.22 הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום המייחס **לנאשם 1** עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), ולנאשם 2 - שתי עבירות של איומים ועבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיפים 192 ו-275 לחוק העונשין.

2. בכתב האישום נטען כי ביום 9.11.20 סמוך לשעה 17:02, על רקע של סכסוך שכנים בין הנאשמים לבין נ.א. (**להלן: "המתלונן"**), הזמין אביו של המתלונן משטרה למקום. באותו מעמד, תקף נאשם 1 את המתלונן בכך שאחז בחולצתו ומשך אותו, בעוד השוטר ס.ע. (**להלן: "השוטר ע"**) ניסה להפריד ביניהם. בנסיבות אלה, איים נאשם 2 על המתלונן בכוונה להפחידו ולהקניטו, באמרו: **"זה יעלה לך ביוקר על זה שהבאת את המשטרה, גרמת לעצמך לבעיות שאין להן סוף"**, וכן: **"אני אקבור אותך באדמה פה וזה לא יעבור בשקט"**. בהמשך, איים נאשם 2 גם על השוטר ע' בכך שאמר לו: **"אני אקבור אותך יחד איתו ואני שם זין עליך ועל כל המשטרה"**. בנוסף לכך השתולל, התנגד למעצר וסירב להושיט את ידיו לכבילה באזיקים.

נימוקי הבקשה

עמוד 1

3. בדיון מיום 26.10.22, טען ב"כ נאשם 1 (על דעתה של ב"כ נאשם 2 שלא נכחה באותו מועד), כי מח"ש נמנעה מלבדוק את טענות הנאשמים בדבר נקיטת אלימות חמורה מצד השוטרים כלפיהם, במיוחד כלפי נאשם 2 שהוא אדם נכה אשר הופל ארצה ואף בוצע נגדו שימוש ב"טייזר". הנאשמים כלל לא זומנו לצורך השמעת טענותיהם נגד השוטרים, כפי שהיה מחובתה של מח"ש לעשות, ולמרות זאת תלונותיהם "נגנזו ללא טיפול נוסף בשל זניחת התלונות" - ר' הודעת מח"ש מיום 8.3.21 - נ/1.

תשובת המאשימה

4. תשובת המאשימה לטענת ב"כ הנאשמים היא כי דין הבקשה להידחות, שכן "סגירת התיק היתה מחוסר המשך של המתלוננים והתעניינות במח"ש", כשאף זכותם של הנאשמים להשיג על החלטה זו, לא מומשה בשעתה (ר' אסופת המסמכים - ת/1).

דיון והכרעה

5. לאחר שנדרשתי לטענות ב"כ הנאשמים, לתשובת המאשימה ולהוראות החוק והפסיקה, מסקנתי היא כי בשלב זה, דין הבקשה לביטול כתב האישום להידחות.

א. המסגרת הנורמטיבית

סעיף 4.3 בהנחיה 2.18 להנחיות פרקליט המדינה קובע כי:

"...על דרך הכלל, מקום בו שוקל תובע להגיש כתב אישום נגד אזרח

בגין תקיפת שוטר או בגין עבירות סמוכות, ובמהלך בחינה זו מתברר

כי האזרח החשוד בתקיפת השוטר העלה טענה לפיה באותו אירוע

ממש בוצע כלפיו שימוש בכוח ע"י שוטר, יוודא התובע כי תלונת

האזרח (כגון הודעתו במשטרה בה טען כי הותקף על ידי השוטר)

בתוספת חומר הראיות בכללותו הועברו לעיון מח"ש. התובע ישהה

את קבלת ההחלטה בתלונה המקבילה נגד האזרח עד אשר תתקבל

החלטה במח"ש ביחס לטענות שהועלו נגד השוטר".

עמוד 2

פקודת מטא"ר 06.03.03 "חקירת אנשי משטרה על ידי המשטרה ועל ידי המחלקה

לחקירת שוטרים שבמשרד המשפטים", קובעת בסעיף 5(א)(1) כי:

" ככלל, נודע לאיש משטרה על ביצוע עבירה הנחקרת על ידי מח"ש,
לרבות עבירה שבוצעה נגד כלוא הכלוא במתקן משטרה, אם עקב
תלונה ואם בכל דרך אחרת, יעביר ישירות את חומר החקירה הנוגע
בדבר למח"ש, לאלתר, לרבות המוצגים שנתפסו. המשטרה לא תנקוט
כל הליך של בדיקה או חקירה, טרם העברת החומר למח"ש".

פועל יוצא של ההנחיה ופקודת מטא"ר הוא שכתב אישום המוגש נגד אזרח הטוען או
שעולה חשד לכך שהוא זה אשר הוכה על ידי השוטר מבלי שתלונתו נבדקה על ידי
מח"ש, מציג תמונה חד צדדית של הארוע ולכן בנסיבות מסוימות עלול הדבר להביא
לפגיעה בזכויות הנאשם.

ברע"פ 3588/16 אלקובי נ' מדינת ישראל אימץ בית המשפט העליון את הסכמות
הצדדים, וקבע כי ככלל יש לברר את תלונתו של אזרח קודם להגשת כתב אישום נגדו
וגם כי דרך המלך היא בזימון האזרח באמצעות דואר רשום תוך מעקב אחר שליחת
המכתב וקבלתו.

ב. מן הכלל אל הפרט

במקרה שלפני, אין חולק על כך שחומר החקירה הועבר למח"ש - ר' אסופת המסמכים ת/1, ממנה
עולה כי בתאריך 18.11.20 (9 ימים לאחר הארוע נושא כתב האישום - ר.ס.מ) ציין מר ישי גרוסמן ממשרד
המשפטים כי לאחר שענין בחומר המשטרה, מצא כי יש להעבירו למסלול טיפול מנהלתי לצורך פניה
למתלונן מחמוד מחאג'נה (נאשם 2) אשר ביום 26.11.20 הבהיר כי הוא מעוניין להגיש תלונה (כך עולה
מתרשומת בכתב יד על הטופס).

כשלושה שבועות לאחר מכן, ביום 20.12.20, פנתה התובעת עוה"ד לירון לוי מ"יחידת הסדר תיק מותנה"

בחיבת התביעות שלוחת חוף - צפון (להלן: "התובעת") אל מח"ש, ובקשה לדעת האם נפתחה בעניינם של הנאשמים חקירת מח"ש ומה הם ממצאיה. ביום 21.12.20 השיבה הגב' מיכל ברהום ממח"ש לתובעת כי "טרם הסתיים הטיפול בתיק שבנדון". מן המסמך שהוגש ע"י ב"כ הנאשמים - נ/1, עולה כי בתאריך 8.3.21 הודיעה הגב' ברהום ממח"ש לתובעת כי "התיק נגנז ללא טיפול נוסף בשל זניחת התלונה" ובהודעה זו ציינה - "מצ"ב מזכר טלפוני", אלא שמזכר כזה לא הוגש לעיוני ע"י מי מהצדדים. למרות זאת, בתאריך 22.4.21 פנתה התובעת אל מח"ש בעניין זה פעם נוספת, וביום 25.4.21 השיבה לה אותה גב' ברהום ממח"ש כי "לא אותרה במחלקתם תלונה של שם מוחמד אגבריה ואח".

6. אופן התנהלות מח"ש במקרה זה מעורר על פניו סימני שאלה וגם לא התברר לי עד תום. לא הוצגו בפני אישורים למשלוח זימונים בדואר רשום למי מהנאשמים וגם לא מזכרים בדבר שיחות טלפוניות עם מי מהם, למרות שמההודעה על סגירת התיק - נ/1, עולה לכאורה כי התקיימה/ שיחה/ות טלפוני/ות. לכן, אין בידי לקבוע בוודאות האם אכן מדובר היה בתלונות שאכן נזנחו ע"י הנאשמים או מי מהם, אם לאו.

7. מכיוון שכך, ובדומה למה שנעשה בעניין אלקובי הנ"ל (שם - בהסכמת הצדדים), אני מורה כי ההליך המשפטי שהחל בתיק זה יוקפא לעת הזאת. דעתי היא כי הסעד הנכון בנסיבותיו של מקרה זה ובשלב זה, אינו ביטול כתב האישום, אלא מתן הוראה למח"ש כי תבחן עתה את חומר החקירה בתיק ותגבש מסקנותיה, תוך התעלמות מן העובדה שכתב האישום כבר הוגש.

8. הנני מורה אם כן למח"ש לנקוט בכל פעולת חקירה שתמצא לנכון, ולהשלים את החקירה בתוך 60 ימים, דהיינו לא יאוחר מיום 22.1.23.

המאשימה תעביר למח"ש את חומר החקירה בתיק זה במלואו, ב"כ הנאשמים יעבירו את תוכן החלטתי למח"ש ויוודאו החשת הטיפול.

לכשתתקבל הודעת מח"ש בדבר תוצאות חקירתה, תודיעני המאשימה את עמדתה בכל הנוגע להמשך ההליך, זאת עד ליום 15.2.23.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ת.פ. 15.2.23.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.